

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 503/2016
07.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.Г. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К. 621/14 од 07.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1330/15 од 09.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.П., адвоката М.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К. 621/14 од 07.10.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1330/15 од 09.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 5К. 621/14 од 07.10.2015. године, С.П. оглашен је кривим за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године. Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања трошкове кривичног поступка, који падају на терет буџетских средстава.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 1330/15 од 09.12.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.П. и пресуду Основног суда у Сомбору 5К. 621/14 од 07.10.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. С.П., адв. М.Г., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреда закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом Врховном касационом суду да нижестепене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања

Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.П. је недозвољен.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељења о којој тачно повреди закона је реч, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости оспорава правну квалификацију дела окривљеног као кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и истиче да се једино може радити о кривичном делу крађа из члана 203. КЗ. Међутим, изнето становиште о погрешној правној квалификацији дела окривљеног, дакле о повреди кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и тврдњу да је иста проузроковала погрешну примену члана 54. КЗ приликом одмеравања казне, бранилац окривљеног заснива на сопственој оцени да из изведених материјалних доказа (увиђај са фотодокументацијом) не произилази да је окривљени извршио обијање затвореног простора-кућа оштећених, већ да је искористио околност да су куће већ раније биле обијене и да је морала бити прихваћена одбрана окривљеног у том смислу, као и наводи одбране окривљеног у погледу врсте и количине одузетих ствари које је продао за минорне износе да би се прехранио, будући да код њега није пронађено ништа од покретних ствари, ни утврђено да их је продао, а када је реч о одлуци о казни бранилац указује да суд није водио рачуна о свим околностима које утичу на одмеравање казне, и то о побудама за извршење дела, држању окривљеног после извршења дела, околности да након извршења предметног дела није вршио друга кривична дела и да се оштећени нису придружили кривичном гоњењу окривљеног.

На тај начин, само формално се позивајући на повреду закона, бранилац окривљеног захтевом у суштини оспорава правилност оцене суда одбране окривљеног и изведених доказа и том оценом утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, а што, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца.

Из изнетих разлога, оценивши захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.П. као недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тач. 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.